

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-83-180>

УДК 005:336.7+368

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ВІДСОТКОВИМ РИЗИКОМ В БАНКУ

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASIS OF INTEREST RATE RISK MANAGEMENT IN A BANK

Хома Ірина Борисівнадоктор економічних наук, професор,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3737-1601>**Лобунець Анастасія Валеріївна**бакалавр,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5168-3891>**Khoma Iryna, Lobunets Anastasia**

Lviv Polytechnic National University

У статті досліджено теоретико-методологічні основи управління відсотковим ризиком в банку через розуміння його сутності, причин виникнення та механізмів впливу на фінансову діяльність банківських установ України. Проаналізовано взаємозв'язок відсоткового ризику з кредитним, ліквідним, ринковим, операційним та регуляторним ризиками, а також визначено, як їх взаємодія впливає на стабільність чистого процентного доходу банку. Розглянуто прямі та непрямі форми процентного ризику, базисний та опціонний ризику, а також методи оцінки, включаючи GAP-аналіз та аналіз чутливості активів і зобов'язань до змін ринкових ставок. Встановлено, що помилки в ALM-моделях, некоректні розрахунки GAP-аналізу та проблеми в організації системи ризик-менеджменту знижують ефективність контролю процентного ризику і можуть погіршувати фінансові результати банку. Статистика фінансового сектору та нормативні документи Національного банку України забезпечують основу для оцінки і моніторингу процентного ризику. Результати дослідження мають практичне значення для підвищення стабільності доходів банків та оптимізації ризик-менеджменту в умовах економічної нестабільності.

Ключові слова: відсотковий ризик, банківські ризики, GAP-аналіз, ALM-моделі, управління ризиком.

The article explores the theoretical and methodological foundations of interest rate risk management in a bank through a comprehensive understanding of its economic essence, causes of occurrence, transmission channels, and mechanisms of influence on the financial performance of banking institutions in Ukraine. Particular attention is paid to the identification of internal and external factors that generate interest rate risk under conditions of macroeconomic instability, monetary tightening, and structural imbalances in the financial market. The relationship between interest rate risk and other types of banking risks, including credit, liquidity, market, operational, and regulatory risks, is analyzed in order to determine how their interaction affects the stability of net interest income, capital adequacy, and overall financial resilience of banks. The study examines direct and indirect forms of interest rate risk, basis risk, repricing risk, yield curve risk, and option risk arising from embedded options in financial instruments. Methodological approaches to risk measurement are systematized, including GAP analysis, duration analysis, sensitivity analysis of assets and liabilities to changes in market interest rates, and stress testing techniques. Special emphasis is placed on asset and liability management (ALM) models as a key element of the integrated risk management framework. It has been established that inaccuracies in ALM modeling, incorrect calculation of GAP indicators, insufficient data quality, and weaknesses in the organizational structure of risk management significantly reduce the effectiveness of interest rate risk control and may lead to deterioration in profitability and capital positions. The empirical basis of the research includes financial sector statistics and regulatory documents of the National Bank of Ukraine, which are used to assess, monitor, and interpret interest rate risk indicators. The results of the study have practical significance for strengthening the stability of bank income, improving internal risk management procedures, enhancing regulatory compliance, and optimizing strategic decision-making in conditions of economic and financial uncertainty.

Keywords: interest rate risk, banking risks, GAP analysis, ALM models, risk management.

Постановка проблеми полягає у комплексному аналізі впливу різних видів ризиків на процентний ризик банку та процес його управління, що потребує додаткового дослідження. Саме кредитний ризик, ризик ліквідності, ринковий, операційний, регуляторний та ризик рефінансування формують складну систему взаємозалежних факторів, що визначають рівень процентного ризику. Незважаючи на наявні методи оцінки та управління (GAP-аналіз, ALM-моделі), практика показує, що прогнозування чистого процентного доходу й оцінка чутливості активів і пасивів часто стикаються з методологічними та організаційними труднощами.

Невирішеними залишаються питання інтеграції різних методів оцінки відсоткових ризиків, оптимізації управління процентним ризиком у чистому та торговому портфелі банку, а також ефективного прогнозування впливу зовнішніх макроекономічних факторів на фінансові результати банку загалом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У дослідженні Рац О. М. [4] обґрунтовано сутність процентного ризику як одного з ключових банківських ризиків, визначено його вплив на прибутковість і капітал банку, а також підкреслено складність прогнозування змін процентних ставок.

Охрименко І. Б. та Ярошенко С. С. [8] досліджували проблеми управління процентним ризиком у банківській системі України в умовах макроекономічної нестабільності та воєнного стану. Автори аналізували вплив змін облікової ставки НБУ на чутливість активів і пасивів банків, застосовуючи аналіз динаміки ставок та GAP-аналіз, і запропонували напрями вдосконалення системи управління ризиком.

Матвійчук А. В. [2] розглядав теоретичні засади управління ризиками, виокремивши три основні стратегії: зниження, збереження та передачу ризику, та охарактеризував механізми їх практичної реалізації.

Мустафа Е., Джеймс К., Лі Т. [9] досліджували зміну чутливості депозитних ставок банків до коливань ринкових процентних ставок у різних фазах процентного циклу та обґрунтували гіпотезу змінної депозитної франшизи, що пояснює вплив процентного середовища на рівень депозитних бета-коефіцієнтів і ринкову вартість банків.

Формулювання цілей статті. Для оцінки процентного ризику банк використовує ALM-моделі, GAP-аналіз та аналіз чутливості активів і зобов'язань до змін процентних ставок.

Проблеми, які можуть виникати під час застосування цих інструментів, включають некоректні розрахунки GAP-аналізу, помилки в ALM-моделях або проблеми в роботі системи ризик-менеджменту, що призводить до неправильної оцінки рівня процентного ризику.

Методологія передбачає прогнозування змін ставок, оцінку ризикових позицій та планування заходів для мінімізації негативного впливу на чистий процентний дохід, інтегруючи різні види ризиків для забезпечення стабільності процентної маржі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ефективне управління банківськими ризиками ґрунтується на своєчасному виявленні та аналізі причин їх виникнення, оскільки саме вони визначають рівень ризиковості банківських операцій і вказують на можливі фінансові наслідки для банку. Зокрема, недостатній аналіз фінансового стану позичальників або прийняття необґрунтованих кредитних рішень належать до проявів кредитного ризику та можуть призвести до зниження стабільності процентних надходжень і погіршення фінансових результатів банку. Водночас кредитний ризик не є складовою відсоткового ризику, проте він впливає на нього опосередковано. Реалізація кредитного ризику через втрату або скорочення процентних доходів за кредитними операціями посилює нестабільність чистого процентного доходу та підвищує чутливість банку до коливань ринкових процентних ставок.

Банківська діяльність і система ризик-менеджменту характеризуються багатогранністю процесів та взаємозалежністю різних видів ризиків. Для ефективного управління ризиками банк має забезпечувати баланс між прибутковістю та ризиком, орієнтуючись на досягнення стабільної процентної маржі, яка формується як різниця між вартістю залучених і розміщених ресурсів. Підтримання ризикових позицій на прийнятному рівні є складовою функціонування системи ризик-менеджменту банку. Незалежно від виду діяльності чи специфіки функціонування банку, кожна банківська установа формує власну систему управління ризиками, основною метою якої є зростання фінансової вартості капіталу. Для забезпечення безперебійного функціонування такої системи необхідним є застосування прогнозування з метою завчасної підготовки до можливих подій, мінімізації наслідків або пом'якшення їх впливу.

Процентний ризик не існує окремо, оскільки на нього впливають інші види бан-

ківських ризиків, що пов'язані зі структурою активів і зобов'язань банку. До прикладу розглянемо ризик, який має найбільший вплив на відсотковий ризик, а саме - кредитний ризик. Зростання даного ризику супроводжується погіршенням якості кредитного портфелю, що змушує банк підвищувати процентні ставки за кредитами, збільшувати обсяги резервування, змінювати строки та структуру активів, унаслідок чого посилюється чутливість банку до змін процентних ставок і, відповідно, зростає відсотковий ризик.

Ризик ліквідності також впливає на рівень відсоткового ризику, оскільки в умовах дефіциту ліквідних коштів банк змушений залучати ресурси за вищими процентними ставками та змінювати структуру активів і зобов'язань, що безпосередньо відображається на величині процентного розриву, який оцінюється за допомогою GAP-аналізу для чистого портфелю банку з метою визначення змін процентного доходу [1].

Ринковий ризик, зокрема ризик зміни валютних курсів, також пов'язаний із відсотковим ризиком. Зміни ринкових процентних ставок зумовлюють зростання або зниження вартості облігацій, що впливає на рівень відсоткового ризику в чистому портфелі банку. Крім того, коливання валютних курсів впливають на процентні ставки в різних валютах і на вартість валютних зобов'язань, що може посилювати відсотковий ризик, особливо за наявності змішаних валютних портфелів.

Важливим чинником впливу є ризик рефінансування, який виникає у разі наявності короткострокових зобов'язань і довгострокових активів. У такій ситуації банк змушений постійно оновлювати фінансування за новими процентними ставками, а чим більшою є різниця між строками активів і пасивів, тим вищим стає рівень ризику.

Операційний ризик також може опосередковано впливати на відсотковий ризик через помилки в ALM-моделях, некоректні розрахунки GAP-аналізу або проблеми в роботі системи ризик-менеджменту, що призводить до неправильної оцінки рівня відсоткового ризику.

Регуляторний ризик зумовлений змінами монетарної політики Національного банку України, зокрема підвищенням або зниженням облікової ставки, коригуванням нормативів ліквідності та впровадженням нових вимог щодо управління відсотковим ризиком у чистому портфелі банку відповідно до міжнародних стандартів IRRBB. Такі зміни впли-

вають на оцінку того, як змінюється чистий процентний дохід банку в разі коливань процентних ставок [3].

У дослідженні Рац О. М. [4], авторка обґрунтовує, що особливої уваги серед усіх банківських ризиків потребує ризик зміни процентних ставок, оскільки їх коливання є складними для прогнозування. Зміна процентних ставок може як забезпечувати додаткові доходи, так і створювати суттєві загрози для процентних надходжень і капіталу банку. Процентний ризик визначається як реальна або потенційна загроза для прибутковості чи капіталу банку, що виникає внаслідок несприятливих змін процентних ставок на фінансових ринках.

В умовах війни та економічної нестабільності управління банківськими ризиками набуває особливої актуальності. Висока інфляція, коливання валютного курсу, зниження ділової активності та непередбачувані події змушують банки постійно адаптувати свої підходи до управління ризиками з метою зменшення можливих втрат і збереження довіри клієнтів. У таких умовах ризик-менеджмент стає необхідною передумовою стабільного функціонування банківської системи [4].

Актуально буде додати праці вчених Охрименко І. Б. та Ярошенко С. С. У своїх наукових працях дані автори досліджують проблеми реалізації та управління процентним ризиком у банківській системі України в умовах макроекономічної нестабільності та воєнного стану. Основна увага приділяється аналізу впливу різних змін облікової ставки Національного банку України на чутливість активів і пасивів банків до коливань ринкових процентних ставок. Застосовується комплекс аналітичних та емпіричних методів, зокрема аналіз динаміки процентних ставок, оцінювання дисбалансів балансових позицій і елементів GAP-аналізу, що дозволяє виявити ключові джерела виникнення процентного ризику. На основі отриманих результатів обґрунтовуються напрями вдосконалення системи управління процентним ризиком, у тому числі через посилення регуляторних механізмів, використання інструментів хеджування та коригування процентної політики банків [8].

Відсотковий ризик банківської установи проявляється у прямій та непрямій формах. Прямий відсотковий ризик пов'язаний із впливом змін ринкових процентних ставок на дохідність кредитних операцій, на витрати за депозитами та вартість фінансових інструментів, що перебувають у портфелі банку. Зміни про-

центних ставок безпосередньо впливають на величину процентних доходів і витрат, а отже, на чистий процентний дохід банку.

Непрямий відсотковий ризик виникає внаслідок впливу змін процентних ставок на фінансовий стан і платоспроможність позичальників, що призводить до зміни рівня кредитного ризику, що розглянуто вище.

Відсотковий ризик може виникати у формі базисного ризику, коли відсутній достатньо тісний зв'язок між коригуванням процентних ставок за активами та зобов'язаннями, незважаючи на однакові строки їх переоцінки. У такому разі змінюється процентний спред між активами і зобов'язаннями банку, що негативно впливає на стабільність чистого процентного доходу.

Окрему групу становить опціонний відсотковий ризик, який виникає за наявності вбудованих опціонів у фінансових інструментах, зокрема можливості дострокового погашення заборгованості, пут- та колл-опціонів, а також безстрокових депозитів, що дозволяють клієнтам знімати кошти у будь-який момент. Реалізація таких опціонів змінює фактичні строки та обсяги грошових потоків банку, ускладнюючи управління відсотковими позиціями.

Для оцінки відсоткового ризику банк розподіляє фінансові інструменти між чистим та торговим портфелем банку залежно від мети їх утримання. Процентний ризик притаманний інструментам кожному з цих портфелів, хоча методи його оцінки можуть відрізнятися. Для чистого портфелю банку застосовується GAP-аналіз з метою оцінки впливу змін процентних ставок на процентний дохід, а також аналіз чутливості активів і зобов'язань до змін ставок. Для торгового портфелю використовується аналіз історичних даних щодо змін вартості фінансових інструментів.

Фінансові інструменти з фіксованим доходом, зокрема облігації, є чутливими до змін ринкових процентних ставок. Рівень цієї чутливості визначається не лише строком обігу інструмента, але й структурою грошових потоків. Для оцінки процентного ризику необхідно визначити зміну вартості фінансового інструмента або можливі втрати внаслідок несприятливих змін ставок, які закладаються у відповідні сценарії, а кількісна оцінка чутливості здійснюється за допомогою спеціальних показників.

Статистика фінансового сектору відображає систему економічних і фінансових взаємозв'язків між банківськими та небанківськими фінансовими установами й учасни-

ками фінансових ринків. Формування та оприлюднення статистики фінансового сектору в Україні здійснюється Національним банком України за кількома взаємопов'язаними напрямками. Грошово-кредитна статистика охоплює комплекс даних щодо вимог і зобов'язань сектору фінансових корпорацій та його підсекторів відносно інших секторів економіки та нерезидентів.

Статистика фінансових ринків охоплює показники процентних ставок Національного банку України та депозитних корпорацій, а також статистику цінних паперів, що дозволяє аналізувати умови функціонування фінансових ринків і динаміку вартості фінансових інструментів. Статистика фінансових рахунків сектору фінансових корпорацій та його підсекторів відображає операції з фінансовими активами та зобов'язаннями між інституційними одиницями-резидентами, а також між резидентами і нерезидентами, що дає змогу оцінити масштаби та структуру фінансових потоків в економіці. Статистика індикаторів фінансової стійкості характеризує поточний фінансовий стан і рівень стійкості фінансових установ, зокрема депозитних корпорацій, страхових компаній, пенсійних фондів та інших фінансових корпорацій [6].

Загалом статистика фінансового сектору в Україні формується відповідно до міжнародних стандартів і рекомендацій, що забезпечує порівнянність даних, їх методологічну узгодженість і можливість використання для наукових досліджень, аналізу фінансової стабільності та оцінки банківських ризиків, у тому числі відсоткового ризику.

Як відомо, за підходом Матвійчука А. В. [2], процес управління ризиком можна поділити на три основні стратегії: зниження, збереження та передачу ризику. Зниження ризику спрямоване на зменшення розміру потенційних збитків або ймовірності настання несприятливих подій і зазвичай досягається шляхом організаційно-технічних заходів, наприклад, встановлення систем контролю, сигналізації, протипожежних пристроїв та інших заходів безпеки. Стратегія збереження ризику передбачає підтримання його на існуючому рівні, часто із застосуванням самострахування, створенням резервних фондів або залученням кредитів та державних дотацій для покриття можливих збитків. Передача ризику означає перекладання відповідальності за можливі втрати на третіх осіб, зокрема через страхування, фінансові гарантії або спеціальні умови договорів, які зменшують власну

відповідальність банку. Заключним етапом управління ризиком є контроль і коригування реалізації обраної стратегії, що включає моніторинг збитків, оцінку ефективності заходів та адаптацію заходів у разі появи нових обставин або зміни рівня ризику [2].

У 2025 році Рада Національного банку України схвалила Концепцію оцінки стійкості банків та банківської системи, яка передбачає відновлення стандартної процедури комплексної оцінки фінансової стійкості банків після трирічної перерви. Застосування перевірки якості активів незалежними аудиторами та проведення стрес-тестування за базовим і несприятливим сценаріями створює важливу регуляторну основу для оцінки ризиків, що впливають на фінансові результати банків, зокрема відсоткового ризику. Аналіз якості активів і коректності оцінки кредитного ризику безпосередньо пов'язаний зі стабільністю процентних доходів банків, тоді як стрес-тестування дозволяє оцінити чутливість чистого процентного доходу та капіталу до несприятливих макроекономічних умов і змін процентних ставок. Таким чином, Концепція оцінки стійкості банків у 2025 році підсилює роль прогнозних та аналітичних інструментів управління ризиками, сприяючи більш ефективному контролю відсоткового ризику в умовах економічної нестабільності [5].

Мустафа Е., Джеймс К., Лі Т. у своїй роботі досліджували: як змінюється чутливість депозитних ставок банків (деPOSITні бета-коефіцієнти) до коливань ринкових процентних ставок протягом процентного циклу. Їм вдалось обґрунтувати гіпотезу змінної депозитної франшизи, згідно з якою за низьких процентних ставок банки мають нижчу передачу змін ставок на депозити, що підвищує вартість депозитної бази та частково компенсує процентний ризик за активами з фіксованою ставкою. Натомість за високих ставок конкуренція за депозити з альтернативними інструментами зумовлює зростання депозитних бета-коефіцієнтів, посилюючи негативний вплив процентного ризику на ринкову вартість банків [9].

Процес управління відсотковим ризиком у банківській системі є комплексним, оскільки включає ідентифікацію, оцінку, моніторинг та мінімізацію впливу змін процентних ставок на прибутковість та капітал банку. Він ґрунтується на застосуванні методів ALM-моделювання, GAP-аналізу, стрес-тестування та прогнозу-

вання фінансових потоків, що дозволяє оцінити чутливість активів і пасивів до коливань ринкових ставок. Управління відсотковим ризиком поєднує різні стратегії: зниження потенційних втрат через організаційні та фінансові заходи, збереження ризику на прийнятному рівні за допомогою резервування та самострахування, а також передачу ризику третім сторонам через страхування, фінансові гарантії або спеціальні умови договорів. Завершальним етапом цього процесу є контроль і коригування обраних заходів на основі нової інформації про ринкову кон'юнктуру, кредитний стан позичальників і ефективність внутрішніх систем управління, що забезпечує адаптацію банку до змін економічних умов і підтримання стабільного чистого процентного доходу.

Висновки. Результати дослідження показали, що відсотковий ризик банку проявляється як у прямій, так і в непрямій формах. Прямий відсотковий ризик безпосередньо пов'язаний зі змінами ринкових процентних ставок, які впливають на дохідність кредитних операцій, витрати за депозитами та вартість фінансових інструментів у портфелі банку. Непрямий ризик виникає через вплив процентних ставок на фінансовий стан та платоспроможність позичальників, що змінює рівень кредитного ризику. Дослідження підтвердило, що кредитний ризик, ризик ліквідності, ринковий, ризик рефінансування, операційний та регуляторний ризику опосередковано впливають на рівень процентного ризику, змінюючи структуру активів і пасивів, підвищуючи чутливість банку до коливань ставок та створюючи додаткові загрози для чистого процентного доходу. Аналіз показав, що застосування GAP-аналізу та оцінки чутливості активів і пасивів є ефективними інструментами для управління відсотковим ризиком, однак їх використання потребує удосконалення та адаптації до умов високої економічної нестабільності.

Перспективами майбутніх досліджень є розробка інтегрованих моделей управління процентним ризиком для чистого та торгового портфелю банку, вдосконалення методів оцінки базисного та опціонного процентного ризику, а також впровадження прогнозних сценаріїв з урахуванням макроекономічних та геополітичних факторів, що дозволить підвищити ефективність системи ризик-менеджменту банку та забезпечити стабільність фінансових результатів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Аналіз процентного ризику банку / Бібліотека BukLib.net. URL: <https://buklib.net/books/29038/> (дата звернення: 05.03.2026).
2. Матвійчук А.В. Аналіз і управління економічним ризиком : навч. посібник. К. : Центр навчальної літератури, 2005
3. Національний банк України. Workshop KNEU 3: управління ризиками та процентним ризиком банків / Нац. банк України (2025). URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/KNEU_Workshop_3_pr-20-05-2025.pdf (дата звернення: 05.03.2026).
4. Рац О. М. Дослідження ефективності функціонування банківських установ України в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 47. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-67>
5. Національний банк України. Рада НБУ схвалила концепцію оцінки стійкості банків та банківської системи у 2025 році. Нац. банк України. 2025. URL: https://p4.bank.gov.ua/en/news/all/shvaleno-kontseptsiyu-otsinki-stiykosti-bankiv-i-bankivskoyi-sistemi-v-2025-rotsi?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 05.03.2026).
6. Статистика фінансового сектору. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-financial> (дата звернення: 05.03.2026).
7. Кабінет Міністрів України. Постанова від 01.08.2012 № 815 «Про затвердження Порядку здійснення контролю за ризиками, пов'язаними з управлінням державним (місцевим) боргом». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/815-2012-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 05.03.2026).
8. Охрименко І. Б. Сучасні реалії прояву та управління процентним ризиком банку в Україні / Охрименко Ірина Борисівна, Ярошенко Сергій Сергійович // *Наукові інновації та передові технології*. (Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Психологія», Серія «Педагогіка»). – 2022. – № 8. – С. 258–268. URL: <https://ir.kneu.edu.ua/items/f12c2b16-5ce3-4065-b4ce-9970a54c774f> (дата звернення: 05.03.2026).
9. Mustafa E., James C., Li T. Deposit rate betas and the interest rate cycle. *Journal of Financial Intermediation*. 2025. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jfi.2025.10114>.

REFERENCES:

1. Analiz protsentnoho ryzyku banku / Biblioteka BukLib.net. URL: <https://buklib.net/books/29038/> (accessed March 05, 2026).
2. Matviichuk A. V. (2005) Analiz i upravlinnia ekonomichnym ryzykom [Analysis and management of economic risk]. Kyiv: Tsentr navchalnoi literatury. (in Ukrainian)
3. Natsionalnyi bank Ukrainy. Workshop KNEU 3: upravlinnia ryzykamy ta protsentnym ryzykom bankiv / Nats. bank Ukrainy (2025). URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/KNEU_Workshop_3_pr-20-05-2025.pdf (accessed March 05, 2026).
4. Rats O. M. (2023) Doslidzhennia efektyvnosti funktsionuvannia bankivskykh ustanov Ukrainy v umovakh voiennoho stanu [Study of the effectiveness of functioning of banking institutions of Ukraine under martial law]. *Ekonomika ta suspilstvo*. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-67>
5. Natsionalnyi bank Ukrainy (2025) Rada NBU skhvalyla kontseptsiuu otsinky stiykosti bankiv ta bankivskoi systemy u 2025 rotsi [The NBU Council approved the concept for assessing the resilience of banks and the banking system in 2025]. Available at: <https://p4.bank.gov.ua/en/news/all/shvaleno-kontseptsiyu-otsinki-stiykosti-bankiv-i-bankivskoyi-sistemi-v-2025-rotsi> (accessed March 05, 2026).
6. Statystyka finansovoho sektoru. Natsionalnyi bank Ukrainy [Financial sector statistics. National Bank of Ukraine]. Available at: URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-financial> (accessed March 05, 2026).
7. Kabinet Ministriv Ukrainy (2012) Postanova vid 01.08.2012 № 815 "Pro zatverdzhennia Poriadku zdiisнення kontroliu za ryzykamy, poviazanymy z upravlinniam derzhavnym (mistsevym) borhom" [Resolution No. 815 on approval of the Procedure for exercising control over risks related to public (local) debt management]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/815-2012-%D0%BF#Text> (accessed March 05, 2026).
8. Okhrymenko I. B., Yaroshenko S. S. (2022) Suchasni realii proiavu ta upravlinnia protsentnym ryzykom banku v Ukraini [Modern realities of manifestation and management of interest rate risk of a bank in Ukraine]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii*, no. 8, pp. 258–268. Available at: <https://ir.kneu.edu.ua/items/f12c2b16-5ce3-4065-b4ce-9970a54c774f> (accessed March 05, 2026).
9. Mustafa E., James C., Li T. (2025) Deposit rate betas and the interest rate cycle. *Journal of Financial Intermediation*. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jfi.2025.10114>

Дата надходження статті: 28.02.2026

Дата прийняття статті: 18.03.2026

Дата публікації статті: 27.03.2026